

คำประกาศของ ILO ว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐาน ในที่ทำงานและการติดตามผล

*รับรองโดย
ที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศ
สมัยประชุมครั้งที่ 86
ณ กรุงเจนีวา วันที่ 18 มิถุนายน 2541*

คำนำ

วันที่ 18 มิถุนายน 2541

องค์การแรงงานระหว่างประเทศรับมติเห็นชอบ

คำประกาศว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในที่ทำงานและก
ารติดตามผล ณ กรุงเจนีวา ถือได้ว่า ILO

พร้อมจะรับการท้าทายของโลกาภิวัตน์ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่
ได้ถูกถกเถียงภายใน ILO มาตั้งแต่ 2537

แม้ว่าโลกาภิวัตน์เป็นปัจจัยเกื้อหนุน

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

และความเจริญทางเศรษฐกิจเป็นพื้นฐานเบื้องต้น

ของความเจริญทางสังคมก็ตาม

ในความเป็นจริงนั้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

อย่างเดียวนั้นในตัวของมันเองย่อมไม่เพียงพอที่จะประกันว่าคว
ามเจริญก้าวหน้า

ทางสังคมจะมีขึ้นได้

ความเจริญก้าวหน้าทางสังคมจำเป็นต้องอาศัยกฎระเบียบ

ของสังคมบนพื้นฐานค่านิยมเดียวกันทั้งนี้เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
ทั้งหมดสามารถ

เรียกร่วมส่วนแบ่งที่เป็นธรรมของความมั่งคั่งที่พวกเขามีส่วนสร
างขึ้น

เป้าหมายของคำประกาศคือ

เพื่อประสานความปรารถนาที่จะกระตุ้นความ

พยายามของประชาชาติให้เจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจควบคู่ไป
กับความเจริญก้าวหน้า

ทางสังคม กับความจำเป็นที่จะต้องยอมรับสภาพเหตุการณ์
ความเป็นไปได้ และความ

ต้องการของแต่ละประเทศที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป

ก้าวแรกบนเส้นทางนี้เริ่มที่กรุงโคเปนเฮเกนในปี 2538
เมื่อประชุมของประเทศ

และผู้นำรัฐบาลที่เข้าร่วมการประชุมสุดยอดของโลกเพื่อพัฒนาสังคม (*World Summit for Social Development*)

ต่างให้คำมั่นสัญญาและรับรองแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวกับ

"สิทธิพื้นฐานของพนักงาน" เช่น

ห้ามใช้แรงงานบังคับและแรงงานเด็ก เสรีภาพในการ

สมาคม สิทธิในการจัดตั้งองค์กรและต่อรองร่วมกัน

ค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกัน

สำหรับงานที่มีค่าเท่าเทียมกัน

และการขจัดการเลือกปฏิบัติในการจ้างงาน

ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีขององค์การการค้าโลกที่ประเทศสิงคโปร์ในปี 2539 นับเป็นก้าวที่สอง

ที่แต่ละประเทศต่างยืนยันคำมั่นสัญญาของตนเพื่อรักษามาตรฐาน

แรงงานหลักที่นานาประเทศให้การยอมรับ ด้วยคำนิยามว่า ILO เป็นองค์กรผู้มี

อำนาจกำหนดและจัดการกับมาตรฐานแรงงาน

ตลอดจนยืนยันที่จะสนับสนุน

การส่งเสริมของ ILO ในเรื่องนี้

มติรับรองคำประกาศนับเป็นก้าวอย่างที่สาม

และมีส่วนสำคัญที่จะทำให้บรรลุ

เป้าหมายตามที่ปรากฏในย่อหน้า

54(ข)ของแผนปฏิบัติการที่ประชุมสุดยอด ณ กรุง

โคเปนเฮเกนให้การรับรองคือ

ปกป้องคุ้มครองและส่งเสริมการเคารพสิทธิพื้นฐานของ

พนักงาน

โดยขอให้รัฐประเทศที่เป็นภาคีของอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องของ

ILO ได้ถือปฏิบัติ

อย่างเต็มที่

ส่วนรัฐประเทศอื่นที่ยังไม่เป็นภาคีก็ให้พิจารณาหลักการประกา

รต่าง ๆ ในอนุสัญญาเหล่านั้น

กลไกการกำกับดูแลที่มีอยู่นั้น ได้ให้แนวทางการนำอนุสัญญาไปปฏิบัติสำหรับ

รัฐประเทศที่ให้สัตยาบันไว้แล้ว

ส่วนรัฐประเทศที่ยังไม่ได้ให้สัตยาบันนั้น คำประกาศนี้

ก็ให้แนวทางสำคัญแนวใหม่ ประการแรกคือ

ให้การรับรองว่าสมาชิกของ ILO ซึ่งแม้จะ

ยังไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องก็มีพันธะหน้าที่ต้องเคารพ "หลักการที่เกี่ยวข้อง

ข้องกับสิทธิพื้นฐานซึ่งเป็นสาระของอนุสัญญาเหล่านั้นโดยสุจริตใจและตามเจตนารมณ์ของธรรมนูญ ILO"

ประการต่อไปจะพูดถึงการติดตามผลแนบท้ายคำประกาศนี้ข้อที่หนึ่งคือ

พยายามที่จะบรรลุเป้าหมายโดยใช้ขั้นตอนและวิธีปฏิบัติตามธรรมนูญของ ILO ที่มีลักษณะพิเศษ ไม่เหมือนใครในแนวปฏิบัตินี้รัฐประเทศที่ยังไม่ได้ให้สัตยาบัน

อนุสัญญาหลัก

จะได้รับการร้องขอให้ส่งรายงานความก้าวหน้าทุกปีว่าได้ดำเนินการ

นำหลักการในอนุสัญญาไปปฏิบัติได้มากน้อยเพียงใด

ประการสุดท้าย ILO

ให้คำมั่นสัญญาอย่างจริงจังว่าจะระดมทรัพยากร

งบประมาณและอำนาจของ ILO

เพื่อช่วยสมาชิกขององค์การให้บรรลุเป้าหมาย

ตามที่วางไว้ในการประชุมสุดยอด ณ กรุงโคเปนเฮเกน เช่นนี้นับว่า ILO ได้ก้าวไปอีกก้าวหนึ่ง

คำมั่นสัญญานี้จะสะท้อนปรากฏให้เห็นจากรายงานโลก ซึ่งเป็นการติดตามผลข้อที่สองในคำแนบข้างท้ายนี้แล้ว รายงานโลกจะให้

ภาพรวมของความก้าวหน้าในช่วงสี่ปีก่อนหน้านี้ทั้งของประเทศที่ให้สัตยาบันอนุสัญญาหลักแล้วและประเทศที่ยังไม่ได้ให้สัตยาบัน รายงานดังกล่าวยังเป็นพื้นฐานใช้ประเมิน

ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานในช่วงก่อนหน้านี้ตลอดจนเป็นจุดเริ่มต้นของแผน

ปฏิบัติการสำหรับความช่วยเหลือในอนาคตด้วย

เมื่อรับมติคำประกาศนี้แล้วเท่ากับว่า ILO ได้รับงานท้าทายที่ประชาคมระหว่าง

ประเทศได้หยิบยื่นให้แก่อนาน ILO

ได้กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำทางสังคมในระดับโลก

เพื่อสนองตอบต่อความเป็นจริงของโลกาภิวัตน์และสามารถมองต่อไปถึงศตวรรษใหม่

จากความรู้สึกที่ดีอย่างเต็มเปี่ยมอีกครั้งหนึ่ง

นายมิเชล

องแซนน์

คำประกาศของ ILO ว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในที่ทำงาน โดยที่ ILO

ก่อตั้งขึ้นด้วยความเชื่อมั่นว่าความเป็นธรรมทางสังคมเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งต่อ

สันติภาพอันยืนยาวในโลก

โดยที่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแม้เป็นปัจจัยสำคัญ
แต่ก็ไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิด

ความเท่าเทียมกัน

มีการเจริญก้าวหน้าทางสังคมและสามารถขจัดความยากจน
ได้ จึงยืนยันถึงความจำเป็นที่ ILO

ต้องส่งเสริมนโยบายทางสังคมที่หนักแน่น ยุติธรรม
และสถาบันประชาธิปไตย

โดยที่ ในขณะนี้ ILO

ควรจะใช้ประโยชน์จากการกำหนดมาตรฐาน
ความร่วมมือทาง

วิชาการและทรัพยากรทางการวิจัยในขอบเขตความสามารถ
ที่มีอยู่ของ ILO ยิ่งกว่าเวลาอื่นใด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในการจ้างงาน การฝึกอบรมวิชาชีพ และสภาพการทำงาน
เพื่อให้นโยบายทางสังคมและเศรษฐกิจที่เสริมกัน
อันจะนำไปสู่การพัฒนาแบบยั่งยืนในวงกว้างในบริบทของ
กลยุทธ์โลกเพื่อการ

พัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม

โดยที่ ILO

ควรจะให้ความสนใจเป็นพิเศษกับปัญหาของบุคคลที่มีความ
ต้องการพิเศษ

ทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ว่างงานและแรงงานอพยพ
ตลอดจนระดม

และส่งเสริมสนับสนุนความพยายามในระดับประเทศ
ภูมิภาคและ

ระหว่างประเทศ เพื่อแก้ปัญหา
และส่งเสริมนโยบายการดำเนินงานที่มี

ประสิทธิภาพ

โดยที่นอกจากจะความพยายามรักษาสายสัมพันธ์ระหว่างความ
เจริญก้าวหน้าทาง

สังคมและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแล้ว
การประกันหลักการและ

สิทธิขั้นพื้นฐานในที่ทำงานมีความสำคัญอย่างยิ่งคือ
ทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง

สามารถจะเรียกร้องส่วนแบ่งที่เป็นธรรมของความมั่งคั่งที่พ
วกเขามีส่วนสร้าง

ได้อย่างเสรีบนหลักการความเสมอภาคทางโอกาส
ตลอดจนสามารถ

บรรลุศักยภาพของความเป็นมนุษย์ได้เต็มที่

โดยที่ ILO

เป็นองค์การระหว่างประเทศที่มีธรรมเนียมรองรับภาระหน้าที่

และทรงอำนาจกำหนดและจัดการมาตรฐานแรงงานระหว
างประเทศ

และได้รับการสนับสนุนทั่วไปและเป็นที่ยอมรับในการส่งเสริม
สิทธิพื้นฐาน

ในที่ทำงานตามที่ระบุไว้ในหลักการของธรรมนูญ

โดยที่ในสถานการณ์ของการพึ่งพาอาศัยกันและกันทางเศรษฐกิจ
จมีมากขึ้น

มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องยืนยันหลักการและสิทธิขั้นพ
็นฐานอันมีลักษณะ

เปลี่ยนแปลงมิได้ตามที่ระบุไว้ในธรรมนูญของ ILO
และจำเป็นต้อง

ส่งเสริมสนับสนุนการนำหลักการและสิทธิเหล่านั้นไปปฏิบัติ
โดยทั่วถึง

ที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศ

1. ทบทวนว่า

(ก) ในการเข้าเป็นสมาชิก ILO นั้น
สมาชิกทุกประเทศต่างเข้าเป็น

สมาชิกอย่างเสรีและยอมรับหลักการและสิทธิที่บัญญัติ
ไว้ในธรรมนูญ

และคำประกาศแห่งฟีลาเดลเฟีย
ตลอดจนได้ดำเนินการเพื่อบรรลุ

วัตถุประสงค์โดยรวมขององค์การตามกำลังทรัพยากร
และตาม

สถานการณ์ของแต่ละประเทศอย่างเต็มที่

(ข)

หลักการและสิทธิเหล่านี้มีระบุไว้และพัฒนาในรูปของ
งสิทธิและ

พันธะเฉพาะเรื่องในอนุสัญญาซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานส
ำคัญทั้งจาก

ภายในและภายนอกองค์การ

2.

ประกาศว่าสมาชิกทุกประเทศแม้แต่ประเทศที่ยังไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญา

ที่กล่าวถึงต่างมีพันธะหน้าที่อันเกิดจากการเป็นสมาชิกของ
องค์การนั้นจะต้อง

เคารพ

ส่งเสริมและทำให้เป็นหลักการที่เกี่ยวข้องกับสิทธิขั้นพื้นฐานเป็นจริง

โดยสุจริตใจและเป็นไปตามธรรมเนียม
ซึ่งสิทธิขั้นพื้นฐานเหล่านี้เป็นสาระ

ของอนุสัญญาคือ

(ก)

เสรีภาพในการสมาคมและการรับรองที่แท้จริงของสิทธิในการต่อรอง

ร่วมกัน

(ข) ขจัดแรงงานบังคับทุกรูปแบบ

(ค) การเลิกใช้แรงงานเด็กอย่างได้ผล และ

(ง) การจัดการเลือกปฏิบัติการทำงานและวิชาชีพ

3.

ยอมรับว่าองค์การมีพันธะต้องช่วยเหลือประเทศสมาชิกตามความต้องการ

จำเป็นของสมาชิกที่แจ้งและร้องขอมาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยใช่

ประโยชน์จากทรัพยากร งบประมาณ ปฏิบัติงาน และธรรมเนียมของ ILO

รวมทั้งการระดมทรัพยากรและการสนับสนุนจากภายนอก ตลอดจนให้

การสนับสนุนช่วยเหลือองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์

กับ ILO ตามมาตรา 12 ของธรรมนูญ ILO

การสนับสนุนความพยายาม

ขององค์การโดยวิธีต่อไปนี้

(ก) ให้ความร่วมมือทางวิชาการและบริการให้คำปรึกษา เพื่อส่งเสริมการ

ให้สัตยาบันและการนำอนุสัญญาพื้นฐานไปปฏิบัติให้ บังเกิดผล

(ข) ให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกที่ยังไม่พร้อมที่จะให้สัตยาบันอนุสัญญา

บางฉบับหรือทุกฉบับ

ในความพยายามของประเทศเหล่านั้นที่จะเคารพ ส่งเสริม

และทำให้หลักการที่เกี่ยวข้องกับสิทธิขั้นพื้นฐานซึ่งเป็น

ของอนุสัญญาเหล่านั้นเป็นจริง และ

(ค) โดยให้การช่วยเหลือสมาชิกในความพยายามสร้างส ภาวะแวดล้อมที่

เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

4. มีมติว่าเพื่อที่จะให้คำประกาศนี้มีผลบังคับใช้อย่างเต็มที่ เห็นสมควรให้

มีการส่งเสริมการติดตามผลที่มีความหมายและมีประสิทธิภาพ ที่จะถูกนำ

ไปปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการที่ระบุในข้อแนบท้ายนี้ โดยให้การติดตาม

ผลเป็นส่วนสำคัญของคำประกาศฉบับนี้

5. ตอกย้ำว่าไม่ควรนำมาตรฐานแรงงานไปใช้เพื่อกีดกันทางการค้า และห้ามมิให้

นำข้อความใด
ๆในคำประกาศนี้และการติดตามผลไปอ้างหรือใช้เพื่อจุดป
ระสงค์

ดังกล่าว
นอกจากนี้ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของประเทศหนึ่ง
ง

ประเทศใดไม่ควรนำมาเป็นข้อโต้แย้งโดยคำประกาศนี้แล
ะการติดตามผล

ข้อแนบท้าย

การติดตามผลคำประกาศ

1. วัตถุประสงค์โดยรวม

1. เป้าหมายของการติดตามผลตั้งรายละเอียดข้างล่างนี้ เพื่อสนับสนุน ความพยายามของสมาชิกองค์การ ILO ในการส่งเสริมหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐาน

ตามที่บัญญัติไว้ในธรรมนูญของ ILO และคำประกาศของฟีลาเดลเฟียซึ่งได้ยืนยัน

อีกครั้งหนึ่งในคำประกาศฉบับนี้

2. ตามวัตถุประสงค์นี้ ซึ่งเป็นไปเพื่อการส่งเสริมเท่านั้น การติดตามผล

จะทำให้สามารถระบุด้านต่างๆที่องค์การสามารถเข้าไปช่วยเหลือ โดยกิจกรรมความ

ร่วมมือทางวิชาการได้ อันเป็นประโยชน์แก่ประเทศสมาชิก ในการช่วยเหลือสมาชิก

ให้สามารถนำหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานเหล่านี้ไปปฏิบัติให้เกิดผล การติดตามผล

มิใช่เป็นสิ่งที่ใช้แทนที่กลไกกำกับดูแลที่มีอยู่และจะไม่ไปขัดขวางการทำงานของ

กลไกเหล่านั้น ฉะนั้น

สถานการณ์เฉพาะในขอบข่ายของกลไกดังกล่าวจะไม่ถูก

นำมาตรวจสอบหรือตรวจสอบอีกครั้งในกรอบของการติดตามผลนี้

3.

การติดตามผลสองประเด็นดังที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ยึดกระบวนการที่มีอยู่

แล้ว กล่าวคือ
การติดตามผลประจำปีที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาพื้นฐานที่ยังไม่ได้ให้

สัตยาบันจะใช้รูปแบบของการประยุกต์มาตรา 19 ย่อหน้าที่
5(จ) เพียงบางส่วน

ของธรรมนูญ
สวนรายงานโลกจะใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งผลที่ดีที่สุดจากปฏิบัติตาม
กระบวนการในธรรมนูญ

2. รายงานการติดตามผลประจำปี ที่เกี่ยวข้องกับประเทศ ที่ไม่ได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาพื้นฐาน

ก. จุดประสงค์และขอบข่าย

1.

จุดประสงค์เพื่อให้โอกาสประเทศสมาชิกที่ยังไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาพื้นฐานทุกฉบับได้ทบทวนความพยายามที่จะทำตามคำประกาศในแต่ละปี โดยใช้กระบวนการง่ายไม่ซับซ้อนแทนการทบทวนทุกสี่ปีที่คณะกรรมการนำมาใช้ใน
ปี 2538

2.

การติดตามผลในแต่ละปีจะครอบคลุมหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานสี่ด้านที่ตั้งระบุไว้ในคำประกาศ

ข. รูปแบบ

1.

การติดตามผลจะยึดหลักรายงานที่ร้องขอจากสมาชิกตามมาตรา 19 ย่อหน้าที่ 5(จ) ของธรรมนูญแบบฟอร์มของรายงานจะออกแบบให้ได้ข้อมูลข่าวสารจากรัฐบาลที่ยังไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาพื้นฐานฉบับเดียวหรือหลายฉบับว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายและแนวปฏิบัติหรือไม่อย่างไร โดยคำนึงถึงมาตรา 23 ของธรรมนูญและแนวทางการปฏิบัติที่เป็นอยู่

2. รายงานเหล่านี้สำนักงาน ILO

จะเป็นผู้รวบรวมและนำเสนอ

คณะประศาสน์การเพื่อพิจารณาทบทวน

3. ในรายงานที่รวบรวมนี้จะมียกนำเสนอประเด็นต่าง ๆ ที่อาจจะต้อง

มีการอภิปรายรายละเอียดเพิ่มเติม สำนักงาน ฯ อาจจะเชิญผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่ง

โดยการแต่งตั้งของคณะประศาสน์การเพื่อการนี้

4. ในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกระบวนการใด ๆ ที่มีอยู่แล้วของ

คณะประศาสน์การควรมีการตรวจสอบเพื่อให้สมาชิกที่ไม่มีผู้แทนอยู่ใน

คณะประศาสน์การให้คำชี้แจงโดยวิธีที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งข้อมูลที่ได้นี้อาจเป็น

เรื่องจำเป็นหรือเป็นประโยชน์ในการอภิปรายของคณะประศาสน์การเพื่อเพิ่มเติม

ข้อมูลข่าวสารในรายงานของสมาชิกที่เกี่ยวข้อง

3. รายงานโลก

ก. จุดประสงค์และขอบข่าย

1.

จุดประสงค์ของรายงานนี้เพื่อให้ภาพพลวัตรโดยรวมทั้งโลกที่เกี่ยวข้อง

กับหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานแต่ละประเภทที่ได้บันทึกไว้ในช่วงสี่ปีก่อนและเพื่อเป็น

พื้นฐานสำหรับประเมินประสิทธิภาพของความช่วยเหลือขององค์การ ILO และสำหรับ

กำหนดลำดับความสำคัญก่อนหลังในช่วงเวลาต่อมาโดยจัดทำเป็นรูปแผนปฏิบัติการ

สำหรับความร่วมมือทางวิชาการซึ่งออกแบบโดยเฉพาะเพื่อระดมทรัพยากรทั้งภายใน

และภายนอกที่จำเป็นต่อการดำเนินงาน

2.

รายงานในแต่ละปีจะครอบคลุมหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐาน

ประเภทหนึ่งประเภทใดในสี่ประเภทหมุนเวียนกันไป

ข. รูปแบบ

1.

การจัดทำรายงานอยู่ในความรับผิดชอบของผู้อำนวยการใหญ่โดยอาศัย

ข้อมูลข่าวสารที่เป็นทางการ

หรือข้อมูลข่าวสารที่รวบรวมและประเมินตามกระบวนการ

ที่กำหนดไว้

ในกรณีของรัฐประเทศที่ยังไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาพื้นฐาน ข้อมูลที่รายงานจะยึดข้อมูลที่ได้จากการติดตามผลประจำปีดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

โดยเฉพาะ

ในกรณีสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อมูลรายงานจะใช้จากรายงานตามแนวมาตรา 22

ของธรรมนูญ

2.

รายงานนี้จะนำเสนอต่อที่ประชุมใหญ่เพื่อพิจารณาในรูปไต่ตรภาคีโดย

ผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้นำเสนอรายงาน

ที่ประชุมอาจพิจารณารายงานนี้แยกจาก

รายงานอื่นตามมาตรา 12 ของระเบียบข้อบังคับของที่ประชุม และอาจจัดประชุมเพื่อ

พิจารณารายงานนี้โดยเฉพาะเพียงเรื่องเดียว
หรือวิธีอื่นใดที่เหมาะสมก็ได้ จากนั้น

เป็นหน้าที่ของคณะประสานการ
ในต้นสมัยประชุมเป็นผู้สรุปข้อคิดเห็นต่าง ๆ
ที่ได้จากการอภิปรายที่เกี่ยวกับลำดับความสำคัญก่อนหลังและแ
ผนปฏิบัติการ

ความร่วมมือทางวิชาการที่จะนำไปปฏิบัติต่อไปในช่วงสี่ปี

4. เป็นที่เข้าใจว่า

1.

ข้อเสนอแนะจะถูกจัดทำเพื่อการแก้ไขตามระเบียบข้อบังคับ
บการ

ประชุมของคณะประสานการและการประชุมใหญ่ซึ่งจำเป็นต่อ
การนำข้อบัญญัติ

ข้างต้นไปปฏิบัติ

2.

ที่ประชุมใหญ่จะพิจารณาทบทวนการใช้กระบวนการติดตาม
ตามผลนี้ใน

เวลาอันควร

โดยพิจารณาจากประสบการณ์ที่ได้รับเพื่อประเมินว่าการติดตาม
มผล

สามารถบรรลุจุดประสงค์โดยรวมดังที่ระบุไว้ในตอนที่ 1
ว่าเพียงพอหรือไม่

ข้อความข้างต้นเป็นคำประกาศของ ILO
ว่าด้วยหลักการและ

สิทธิขั้นพื้นฐานในที่ทำงานและการติดตามผล
ซึ่งที่ประชุมสมัชชาสามัญขององค์การ

แรงงานระหว่างประเทศครั้งที่แปดสิบหก ณ
กรุงเจนีวามีมติรับรองและเปิดประชุมวันที่ 18 มิถุนายน 2541

ลงนาม ณ ที่นี้ในวันที่สิบเก้า มิถุนายน 2541

ประธานที่ประชุม
ฌอง-ฌาคส์ อ็องช็อง

ผู้อำนวยการใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ
นายมิเชล อองแซนน์